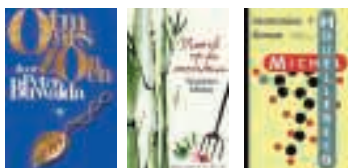

TOP BOEKEN

De keuze van Nienke Willemsen
van De Literaire Boekhandel
Lijnmarkt in Utrecht.

3 BESTSELLERS

Peter Buwalda – Otmars zonen

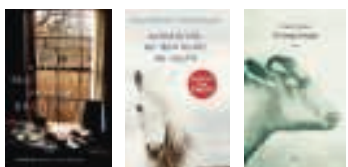
„De verwachtingen waren hooggespannen. Gelukkig lost hij de belofte van een meeslepende roman in.” (De Bezige Bij, €27,50)

Nicolien Mizee – Moord op de moestuin

„Een originele roman waarin met humor, vaart en een beetje spanning een moord op een moestuin wordt ontrafeld.” (Nijgh & Van Ditmar, €21)

Michel Houellebecq – Serotonine

„Duister en grimmig en met het oog op de ‘gele hesjes’ ook actueel.” (De Arbeiderspers, €22,50)

3 AANRADERS

Carson McCullers – Op jouw bruiloft

„Portret van een meisje dat haar kindertijd ontgroeit in de lome zomer van 1944 in het Amerikaanse zuiden.” (Athenaeum, €20)

Jón Kalman Stefánsson – Zomerlicht, en dan komt de nacht

„De gekte is nooit ver weg voor bewoners van een dorp in IJsland.” (Ambo/Anthos, €13)

Cynan Jones – De lange droogte

„Leven en overleven met de onverbiddelijke kracht van de natuur op het platteland van Wales.” (Kopernik, €18,50)

Groeten uit Huize Avondrood

Een stralend blauwe hemel, veel oranje luifels en een rotonde voor de ingang. Vormgeversechtpaar Sonja van Hamel en Robert Muda viel voor de nostalgie van de ansichtkaart van bejaardentehuizen uit de vorige eeuw. Hun verzameling is gebundeld in *We mogen niet klagen*.

TEKST ANNET DE GROOT

Een mooie dag, begin april. Sonja van Hamel en Robert Muda hebben een plekje gevonden op een terras aan het water. Van Hamel (47) haalt een in plastic verpakt stapeltje ansichtkaarten uit haar tas. Zij is muzikant (de vrouwelijke helft van het electropopduo Bauer), vormgever, illustrator en animator en ze verzamelt al tijden ansichtkaarten, liefst met knalblauwe lichten. Een aanstekelijke hobby, want haar man Robert Muda (50), grafisch vormgever van onder meer platenhoezen en theateraffiches, werd besmet met het verzamelvirus.

Snuffelend op een van hun verzamelaars-adresjes vonden ze een stapeltje van tachtig kaarten met foto's van bejaardentehuizen: het begin van een nieuwe collectie. Van Hamel: „Ik was op zoek naar kaarten met rode autootjes. Die verzamel ik sinds ik een keer een leporello vond, zo'n zigzagkaartenboekje, met ansichten van de Afsluitdijk, allemaal met een knalrood autootje in beeld.” In 2017 resulteerde dat in het boek *Groeten van het rode autootje*.

Bejaardentehuizen dus, want ook die foto's hebben bij voorkeur een stralend blauwe hemel. De meeste zijn gemaakt in de jaren 70, 80 en 90. Opmerkelijk is de ogenschijnlijk lukrake fotografie, met rare uitsneden en een merkwaardige focus. Wat ook opvalt: de leegte. Niemand te zien. Wonen daar eigenlijk wel mensen?

Het bleef niet bij die tachtig kaarten. Op rommelmarkten, verzamelbeurzen, in kringloopwinkels en online verzamelde het stel honderden bejaarden. Een selectie daarvan – voor- én achterkanten – is gebundeld in *We mogen niet klagen*.

„Anders dan bij de kaarten van het rode autootje, waar meestal niets lezenswaardigs op stond, zochten we kaarten met een beschreven achterkant”, zegt Muda. „Dat leverde meteen verhalen op over eenzaamheid, ouderdom en kwalen.” Neem de kaart die vanuit bejaardentehuis Thureborg in Dordrecht werd verstuurd: 'Verder heb ik een fax. Daar heb ik veel profijt van want ik ben te doof om te bellen met de kinderen.'

Van Hamel: „Het boek is een inkijsje in